

Erwin Teufel Expresident de Baden-Württemberg **Entrevista**

Erwin Teufel durant l'entrevista amb l'AVUI ahir a Barcelona ■ RUTH MARIGOT

“A Alemanya no hi veig encara indicis de recuperació”

RESCAT • “Hi ha qui qüestiona que se salvi Opel amb diners dels contribuents” **PACTE** • “Un govern de gran coalició no és bo” **Per: Anna Balcells**

Expresident del land (Estat federat alemany) de Baden-Württemberg (1991-2005), el democristià Erwin Teufel va participar ahir a Barcelona en el seminari *Religions i espiritualitat en un món de crisi*, organitzat pel Centre d'Estudis Jordi Pujol. Teufel és amic personal de l'expresident de Catalunya, amb qui comparteix una llarga lluita pel reconeixement del rol de les regions a Europa.

¿Les eleccions europees de diumenge són el gran test abans de les generals del setembre a Alemanya?

Jo no ho veig així. A Alemanya, a les eleccions generals tenim una participació del 80%, a vegades fins i tot més. A les europees sospito que la participació no anirà més enllà del 30% o el 40%, és a dir que dels resultats de les europees no se'n podran extreure conseqüències directes per a les generals.

Com s'explica aquesta abstenció tan alta en un país fundador de la Unió Europea?

Crec que el motiu principal és que els ciutadans no entenen els processos de presa de decisions en l'àmbit europeu.

¿Veus algun indicatiu de recuperació de la crisi econòmica a Alemanya?

Encara no. Sí que hi ha alguns signes que la davallada no continua –no ha pujat l'atur, per exemple–, però tenim moltes empreses que fan jornada reduïda, que treballen tres dies a la setmana.

¿Creu que el govern federal ha pres les decisions correctes contra la recessió?

Penso que ha fet el que era necessari per al país. No tothom està d'acord que amb els diners dels contribuents se salvi una empresa automobilística com

Opel i que se la mantingui en vida amb milers de milions d'euros. Hi ha persones, sobretot especialistes econòmics però també petits i mitjans empresaris, que opinen que l'Estat no hauria de ficar-se en temes empresarials. Però els treballadors afectats i els presidents dels Estats federats on hi ha plantes de producció d'Opel òbviament ho veuen d'una altra manera: pensen que és positiu que se salvin aquests llocs de treball.

Què ha ensenyat aquesta crisi?

Considero que és molt urgent que se'n treguin conseqüències. I la conseqüència a extreure és que no podem permetre una competència sense que hi hagi uns principis d'ordre. Una economia social de mercat suposa que el govern ha de fixar unes condicions marc dintre de les quals es produeixi aquesta competència. I com que tenim també una interrelació internacional, els països del món i especialment els industrialitzats han d'establir aquestes condicions marc a través d'acords entre ells.

Quin balanç fa del govern de gran coalició, al poder a Alemanya des del 2005?

Una gran coalició no és gens bona. Només està justificada per dos motius: o bé per una situació d'emergència nacional que obligui a sumar esforços, o bé perquè no hi ha cap altra possibilitat de formar un govern amb majoria. I aquesta va ser la situació que es va presentar després de les darreres eleccions generals a Alemanya: els cristianodemòcrates i els liberals ja no tenien la majoria i, per la seva banda, socialdemòcrates i Verds tampoc en podien forjar una. Però no és una bona solució, perquè s'ajunten dos socis que tenen unes idees totalment oposades en política. ■

ESCÀNER GLOBAL

J.J. Navarro Arisa

Europa, a les urnes

“Es pot entendre qualsevol que se senti desencantat amb les eleccions al Parlament Europeu. Aquests comicis haurien de ser un punt culminant de la política democràtica, amb 375 milions de ciutadans de 27 Estats convocats a les urnes. Però si el Parlament Europeu és bo per a alguna cosa, no és per atreure els votants. Diumenge la participació pot estar per sota del 45,6% registrat el 2004 (la més baixa de la història)”, afirma l'editorial del *Financial Times*. “A la major part dels Estats la campanya ha estat dominada per les polítiques nacionals i ha ignorat del tot els temes paneuropeus. En alguns països, notablement al Regne Unit, els resultats poden estar marcats pels importants avenços dels partits que volen que els seus governs abandonin immediatament la Unió Europea”.

FINANCIAL TIMES

“Si el Parlament Europeu no té suport, els governs haurien d'actuar per augmentar-ne el perfil davant els ciutadans, potser enviant a Estrasburg polític de més dimensió”

“La manca d'entusiasme pel Parlament Europeu és fàcil d'entendre. Tot i que fa trenta anys que poden elegir el Parlament per sufragi universal, la major part dels europeus no saben qui són els seus membres ni què fan. Les decisions importants, les que afecten les butxaques dels votants, les prenen els governs nacionals, i la cambra europea té una funció més tècnica que no fa vibrar als electors”, assenyala el diari anglès.

“Tanmateix, el Parlament Europeu importa. Malgrat l'opacitat de les seves operacions, té poders creixents, que augmentaran encara més si el Tractat de Lisboa es ratifica aquest any”, sosté el *Financial Times*.

El diari opina que l'Europarlament “és una institució que mereix suport”. I afegeix: “Si no en té, els governs de tota la Unió haurien d'esbrinar per què, i haurien de prendre mesures per augmentar el seu perfil entre els ciutadans, potser enviant a Estrasburg polític de més dimensió”.

El conservador David Cameron, líder de l'oposició britànica, anant a votar amb la seva esposa ahir a Londres ■ AFP

Dimiteix un tercer ministre de Brown

■ La renúncia del titular de Treball, un cop devastador per al 'premier' ■ Molt limitades possibilitats de sobreviure del cap de govern

Quim Aranda
Londres

Dramàtic i inesperat esdevinentment la nit electoral, quasi en el mateix moment que es tancaven els col·legis al Regne Unit. El ministre de Treball i Pensions, James Purnell, anunciava molt poc abans de les 22.00 hores, una més a Catalunya, la seva renúncia de l'executiu alhora que demanava per escrit al primer ministre, Gordon Brown, que “s'apartés per donar al Partit Laborista l'oportunitat de guanyar les properes eleccions”. La dimissió de Purnell, la tercera d'un membre del gabinet en només 48 hores, suposa un cop duríssim, devastador, per a les esperances de Brown de sobreviure a la crisi oberta en el partit i en el govern. Purnell, que va enviar una carta als diaris per fer saber públicament la seva decisió, abans de comunicar-l'hi directament a Brown, ha donat quasi el cop de gràcia al cap del govern, el qual només podria sortir victoriós de la revolta interna que ja té plantejada si aconseguís una més que improbable victòria electoral en la doble jornada viscuda ahir. El resultat de les eleccions locals celebrades en 34 comtats d'An-

glaterra es coneixerà a primeres hores del matí d'avui, mentre que el de les europees no es farà públic fins diumenge al vespre. A l'hora de tancar aquesta edició no es tenia cap dada sobre les locals.

Durant el dia d'ahir, Brown i els seus partidaris van tractar de refer-se de la doble dimissió que, dimarts i dimecres, van presentar la

La xifra

75

signatures asseguraven ahir a la nit que ja tenien els rebels demanant el canvi de líder al govern.

ministra d'Interior, Jacqui Smith, i la de Comunitats, Hazel Blears. Al mateix temps que tractaven de sumar partidaris, un portaveu de Downing Street refusava categòricament la possibilitat que Brown dimités, un rumor que s'havia estès per la City a primera hora del matí.

La dimissió de Purnell i l'anunci dels rebels, que ahir a la nit asseguraven que comptaven amb 75 signatures per demanar la marxa de Brown, ha canviat totalment l'escenari. ■